ဈာန်လေးပါး

၁။ ဣဓ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု – ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိ ဝိဝိစ္စ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ သဝိတက္ကံ သဝိစာရံ ဝိဝေကဇံ ပီတိသုခံ ပဌမံ ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ။

ရဟန်းတို့– ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် ဝတ္ထုကာမ,ကိလေသာကာမတို့မှ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်၊ အကုသိုလ်တရားတို့မှ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်၊ ကြံစည်ခြင်းဝိတက်လည်း ရှိသော၊ စဉ်းစားခြင်းဝိစာရလည်း ရှိသော၊ **နီဝရဏကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊** နှစ်သိမ့်မှုပီတိ ချမ်းသာမှုသုခလည်းရှိသော၊ ပထမဈာန်သို့ ရောက်လျက်နေ၏။

၂။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာ အဇ္ဈတ္တံ သမ္ပသာဒနံ စေတသော ဧကောဒိဘာဝံ အဝိတက္ကံ အဝိစာရံ သမာဓိဇံ ပီတိသုခံ ဒုတိယံ ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ။

ကြံစည်ခြင်းဝိတက်, စဉ်းစားခြင်းဝိစာရတို့၏ ကင်းငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ ကိုယ်တွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သော, ကြည်လင်စေတတ်သော၊ စိတ်၏ တစ်ခုတည်းအဖြစ်ကို ပွားစေတတ်သော၊ **ကြံစည်မှုဝိတက်လည်းကင်း, စဉ်းစားမှုဝိစာလဲကင်းသော၊ သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော** နှစ်သိမ့်မှုပီတိ, ချမ်းသာမှုသုခရှိသော၊ ဒုတိယဈာန်သို့ ရောက်လျက်နေ၏။

၃။ ပီတိယာ စ ဝိရာဂါ ဥပေက္ခကော စ ဝိဟရတိ, သတော စ သမ္ပဇာနော, သုခဉ္စ ကာယေန ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ယံ တံ အရိယာ အာစိက္ခန္တိ "ဥပေက္ခကော သတိမာ သုခဝိဟာရီ"တိ၊ တတိယံ ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ။

နှစ်သိမ့်မှုပီတိ၏လည်း ကင်းခြင်းကြောင့်၊ အညီအမျှ ရှုလျက်၄င်း, သတိသမ္ပဇဉ်ရှိလျက်၄င်း နေ၏။ စိတ်၏ ချမ်းသာမှုကိုလည်း နာမ်အပေါင်းကိုယ်(နာမကာယ)ဖြင့် ခံစား၏။ အကြင် တတိယဈာန်ကြောင့် ထိုတတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ဘုရားစသော အရိယာတို့သည် "အညီအမျှ ရှုနိုင်ပေသည်, သတိ–ကောင်းပေသည်, ချမ်းသာစွာ နေနိုင်ပါပေသည်"ဟူ၍ ချီးမွမ်းပြောဆိုကြကုန်၏။ ထိုတတိယဈာန်သို့ ရောက်လျက်နေ၏။

၄။ သုခဿ စ ပဟာနာ, ဒုက္ခဿ စ ပဟာနာ, ပုဗ္ဗေဝ သောမနဿ,ဒေါမနဿာနံ အတ္ထင်္ဂမာ, အဒုက္ခမသုခံ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိံ စတုတ္ထံ ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ။

သုခ၏ ကင်းခြင်းကြောင့်၄င်း၊ ဒုက္ခ၏ ကင်းခြင်းကြောင့်၄င်း၊ သောမနဿနှင့် ဒေါမနဿတို့၏ ရှေးအဖို့ကပင် ချုပ်ခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲချမ်းသာ နှစ်မျိုးလုံးကင်းသော၊ ဥပေက္ခာကြောင့် သတိ၏ လုံးဝ စင်ကြယ်မှုရှိသော စတုတ္ထဈာန်သို့ ရောက်လျက်နေ၏။